

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 3. Si quis venit ad me, & non odit patrem suum, &c. non potest meus
esse discipulus. Hoc est esse Christi discipulum, solius esse Christi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

voto ducitur, quia malorum imminentium cogitationem percipit, sed de vocatione spiritus eius ad acriora se respicit, ille praesens potestatis gloriam Deo voluit iubente declinare: Iste Deo aspera & dura disponente, se studuit ad graviora preparare. Praeunit ergo utrorumq; Ducum infracla virtute in-

stituimus, ut si obedientia palmam apprehendere veraciter nitimur, PROSPERIS HVIVS SÆCVLI EX SOLA IVSSIONE, A DVERSIS AVTEM ETIAM EX DEVOTIONE MILITEMVS, O verba verba, in tabulis scribenda cordis tui.

Pr. 7.

FERIA TERTIA.

QVID SIT ESSE CHRISTI DISCIPVLVM.

Si quis venit ad me, & non odit patrem suum, & matrem, & uxorem & filios, & fratres, & sorores, adhuc autem & animam suam, non potest meus esse Discipulus. Luc. 14.

VERITAS PRACTICA.

Hoc est esse Christi discipulum, solius esse Christi.

RATIO hæc est inter alias, quod quærenti quid sit esse discipulum Christi, non potest a prioribus respondere verbis quàm quæ brevius & apertius rem totam continent.

Sed hæc verba, solius esse Christi, rem totam de qua est quæstio, brevius & apertius continent.

Sic fuit igitur respondendum: sic exprimenda Veritas fuit: Hoc est esse Christi discipulum, solius esse Christi.

I. PUNCTUM.

IBANT, inquit Evangelista, turba multa cum eo: Sæ multi videlicet sequebantur Christum Dominum passibus corporis, sed non cordis, quibus tamen magis, se sequerentur, optabat. Atque ut omnibus notum faceret quid esset se sequi passibus cordis & animi, sic conversus dixit ad illos: Si quis venit ad me, & non odit patrem suum & matrem & uxorem, & filios & fratres, & sorores, adhuc autem & animam suam, non potest meus esse discipulus. Et qui non bisulat crucem suam, & venit post me, non potest meus esse discipulus. Quod confirmas allata similitudine volentis tutum ædificare vel bellum gerere, sic concludit Sic ergo omnis ex vobis qui non renuntiat omnibus quæ possidet, non potest meus esse discipulus.

Quæ postrema sententia Veritatem maximè Practicam continens, quia jam fufius declarata fuit in 1. part. Feria 3. Hebdomad. 5. post Epiphaniam: Idcirco hic aliud nihil videretur adden-

dum: aut nisi brevius aliquid quod respondeatur indaganti & quærenti ex verbis Domini, quid sit esse Christi discipulum? Hoc nempe est quod solius esse Christi. Nec brevior posset esse responsio nec aptior. Non ita quidem & brevius esse debuit quin esset apta: Sed neq; posset apta esse, nisi brevis esset. Nam hæc duo iuncta singulariter quæ cuiuslibet rei definitionem commendent, si quis fieri poterit brevioribus & apertioribus verbis res tota de qua est quæstio comprehendatur. Et enim si sinceram vocem des tuba, inquit Apostolus, qui paravit se ad bellum? Volo quinq; verba sermo me loqui ut & alios instruam, quàm decem millia Verborum in lingua. Id est, malo & fatuus duco ad fructum colligendum, paucissimis verbis & manifestis loqui, quàm multis non ita manifestis.

1. Cor. 14.

Dicit. 6.

1. Tim. 1.

Nonne sic Christus Verbum abbreviatum dicitur & abbrevians, Quia in se Divina omnia continent, & quæ omnia continet tam compendiosè contrahit non tantum in Evangelio, sed in sanctissimo Sacramento, ut illic discantur omnia brevi compendio, nullo impendio, sicut videre est in 3. parte, Feria 6. primæ Hebdom.

II. PUNCTUM.

SED hæc Verba, solius esse Christi, rem totam de qua est quæstio, brevius & apertius continent.

Nam res tota, hæc est: ut quis ita sit expeditus & denudatus omnibus, nihil ut illum planè detineat quò minus promptè & constanter Christum sequatur, quocunque vocet. Quia in re, duo sunt præcipua capita, quorum alterum affirmativum, & alterum negativum dici potest. Affirmativum est quò de Christi discipulo asseritur, quod prom-

Urgentis
lib. 5.
lib. de
prop. Ec-
cl. 5.

promptè & constanter Christum sequi debeat, quocunque Christus vocet. Negativum autem quod dicitur propterea ceteris omnibus illum expeditum & deudatum esse oportere, nulla ut re, nulla persona, nullo affectu detineatur, quominus Christum vocantem promptè sequatur. Jam verò quod hæc duo quantumcunque sint ampla & varia breviter tamen & apertè continentur his paucis verbis, *Solus esse Christi*, quis non videat, quis non intelligat? Cum enim dicitur *esse Christi*, totum illud quod est affirmativum dicitur: & voce hæc *solus* totum aliud negativum tam manifestè comprehenditur quàm manifestum est hac voce totum excludi, quo detineri possit quisquis à Christo vocatus sit. Si namque totius Christi est, quid est quod illum à Christo avocet? Aut si quid esset quo vocaretur quomodo solus Christi esset? Nam, quod est valde notandum, non alia hic ratione vox ista, *Solus*, utitur quam prout opponitur cæteris omnibus quæ à Christo suo sequendo, discipulū retardare possent, nec alio sensu Christus Dominus ait patrem aut matrem aut alios proximos esse habēdos odio, quàm prout se ipsi opponunt Christo, cum sint alioquin præ cæteris diligendi. Quamobrem illuc redit oratio, ut quæ sunt rei de qua est questio, duo præcipua capita comprehendantur evidenter his verbis, *solus Christi*. Scilicet quando dicitur, *Dominum Deum tuum timelis*, & *illi solum servies*, nonne sic excluduntur alij Dei & Domini, qui se nobis opponerent contra purum veri Dei cultum? Nonne sic Apostolus, *soli Deo reddendū aut honorē & gloriā*, nulli procul ut creaturæ par reddi possit honor & gloria?

III. PUNCTUM.

HOC est igitur, esse Christi discipulum, **SOLUS ESSE CHRISTI**. Hoc est certum: & a partibus quod respondere possit: Hic est supra alium nativus & expressus discipulorum Christi character si sine solus Christi, si sint na Christi, nullis ut ab eo div. Manent creaturis, dicant que cum Apostolo: *quis vos separabit à charitate Christi?* Quod si ille Martyr probè noveat qui dicebat: *Nunc incipio Christi esse discipulus*, nihil de his qua videntur desiderans, ut se cum Christo inveniam. Hoc est quod multis jam supra Veritatibus explanatum fuit, quales sunt istæ:

Aut nullam vitæ partem, aut totam Deo debes.

In 1. parte, Die 4. Januarij.

Magis tenemur omnes affectu nostra relinquere, quàm effectu Apostoli.

In 1. parte, Fer. 3. Heb. 1. post Epiph.

Sicut à veteri lege, sic à veteri homine, unicuique Christiano est abstinendum.

In 1. p. Sabb. Hebdom. 5. post Epiph.

Quod difficillimè crederes te contra Christum esse, hoc est facillimum creditu si Christo credis.

In 2. parte, Domin. 3. Quadragesima.

Quod petenti Christo juxta Crucem non negasses, hoc à te semper petit hoc illi nunquam negandum.

Quod novo negatur homini contra veterem, hoc indulgetur veteri contra novum.

In 2. p. Fer. 6. & Sabbato Heb. Passioni.

Solum pietatis genus est, in re salutis adversa, suis esse crudelem.

In 3. p. Fer. 3. Heb. 5.

Non tam spectatur quid dones pro divinis, quàm quid non dones.

In 3. p. Fer. 6. Heb. 8.

Affectum probat effectus.

In 3. p. Fer. 2. Heb. 9. Vid. & Fer. 5. Heb. 11.

Christo non servit, qui Christo quidem laborat, sibi verò quiescit.

Quod præsertim spectat Christus, non est quid ad se afferas, sed quid à te auferas.

In 3. parte, Fer. 2. & 3. Heb. 13.

Vel Domino Deo, vel libidini renuntiandum.

In 3. parte, Domin. 14.

Quarum omnium veritatum praxis eò spectat ut solus Christi simus: in qua Praxi cum sit illud arduum & difficile, cæteris se omnibus abdicare, difficultatem perineat consideratio jam proposito, quod non sis aliter Christi discipulus. Quid sit quo te abdicet, vel quantum sit difficultas in eo deferendo: majus & gravius tibi aliquid subministrabu hæc consideratio, quo difficultas retundatur, *Deferendane mundi Gloria?*

Sed

Dicit. 6.
L. 1. 1.

Lignationem
lib. 5.
Euseb. de
prop. Eccl.
1. 1.

Sed quid gloriosius quam sequi Christum? Timetur forte probum aliquod? Sed quid probrosius quam à Christo deficere? Rei externæ & domesticæ si damna metuis, cur non potius metuas rei damna internæ & spiritalis quæ incurres? Nunquid decedet aliquid de solita vivendi iucunditate, si tam arctè te constingas ut sis Christi discipulus? at perpende, quid moeroris esse possit si ne decedas aliquid de solita vivendi iucunditate, decedas ex tali debito quo astringeris ad unius Christi obsequium? Perpende quid dicat Sapiens *Sapientiam enim & disciplinam qui abicit, infelix est, & vacua est spes illorum, & labores sine fructu, & inutilia opera eorum.*

Scipulus? at perpende, quid moeroris esse possit si ne decedas aliquid de solita vivendi iucunditate, decedas ex tali debito quo astringeris ad unius Christi obsequium? Perpende quid dicat Sapiens *Sapientiam enim & disciplinam qui abicit, infelix est, & vacua est spes illorum, & labores sine fructu, & inutilia opera eorum.*

FERIA QVARTA. DE OVE PERDITA, QVÆSITA ET INVENTA A PASTORE.

Cum invenerit eam, imponit in humeros suos gaudens. Luc. 15.

VERITAS PRACTICA.

Nunquam magis eris tuus, quam cum minus eris tuus ut sis totus Christi.

RATIO EST, Quia nunquam magis eris tuus, quam cum teipso in salutem tuam uteris melius. Sed nunquam teipso in salutem tuam uteris melius quam cum minus eris tuus ut sis totus Christi. Ergo nec unquam aliter magis eris tuus, ac proinde libenter totus à te desinas oportet ut sis Christi totus.

I. PUNCTUM.

ERANT appropinquantes ei, Publicani & peccatores ut audirent illum. Et murmurabant Pharisei & Scribae, dicentes, quia hic peccatores recipit, & manducat cum illis. Et ait ad illos Parabolam istam, dicens: quis ex vobis homo qui habet centum oves, & si perdidit unam ex illis, nonne dimittit nonaginta novem in deserto & vadit ad illam qua perierat, donec inveniat eam?

Vide quæ plura leguntur in Evangelico textu & supra in 3. part. Dominica 3. post Pentecosten, ex quibus consideranda venit præcipue tanta Pastoris tui bonitas, qui te olim perditum mira quæsitivæ sollicitudine, nec minori cura te inventum conservat, & sibi tam arctè jungit, ut suis velut humeris te portare non de dignetur, ut sic te totum habeat, te totum possideat, te totum sibi vendat. Nonne id libens volest? An forte metues ne quid tibi de te pereat si fueris Christi totus? nil metue. *Nunquam magis eris tuus quam cum sita minus eris tuus, ut sis solus Christi.*

Quæ propolita Veritas opportunè præcedentem sequitur, & sequentes præcedit, ut simul cō-

globatis testimoniis magis ac magis innotescat quantum divine debeas Bonitati, ac vehementius incendaris ad teipsum illi totum dedendum, consecrandum.

Ut autem facilius procedat Ratio quæ Veritatem demonstret, observandum est tribus modis inter alios, hominem dici suum. Primo conditione libera quæ opponitur servituti. Sicut enim servus non est suus sed sui Domini, sic liber ab illa servitute potest dici suus; de qua libertate vel servitute, nulla hic quaestio.

Secundo, qui libet hominum, sive liber sive servus, dicitur suus quod quidquid bene vel male agit moraliter, liberè agit; si que ita suarum Dominus actionum cum interna: cum sum externarum, ut nulla vi cogi possit, ad bonum bene vel ad malum male agendum nisi prout velit. Sic expresse S. Ambrosius: *Operatur prout vult, id est pro libero voluntatis arbitrio.* Sic S. Gregorius Nazianzenus: *arbitrii libertas, parem in usumq; partem, motum habet.* Et S. Augustinus tale in homine liberum esse arbitrium ait Deum nobis per Scripturas factas revelasse, quarum hæc est insignis ex Sapiente sententia; *Deus reliquit hominem in manu consilij sui, adjecit mandata & præcepta. Si voluerit mandata servare, conservabunt se: Apposuit tibi ignem & aquam, ad quod volueris, porriges manum tuam. Ante hominem visa & mors, bonum & malum, quod placueris ei, dabitur illi.* Sic itaque tuus es, dum teipso liberè potes uti vel ad bonum vel ad malum.

Sed tertio, longe magis tuus eris si quemadmodum prima refert propositio, tu teipso tantum utaris ad bonum, ad virtutem, ad salutem, ad æternum & beatum finem tuum. Nam cum universim ex libero tui usus, tuus sis; profectò quanto erit liberior & melior ille tui usus, tanto & magis

LUKE